

N:o 194.

Af herr **C. A. Lindhagen** m. fl., *med förslag till lagstiftning om bevisning inför rätta m. m.*

Ett bland de bedröfligaste kapitlen i Riksdagens lagstiftningsarbete på senare tider är bevisningslagens oafbrutna olycksöde. Alla äro eniga om dess behöflighet särskildt för de många nyttiga föreskrifter den innehåller i sina detaljer. Knappt någon paragraf plägar föranleda ens diskussion. Lagförslaget framlägges upprepade gånger och antages hvarje gång i sin helhet för att sedan, märkligt att säga, omedelbart förkastas. Med lagen har nämligen sammankopplats en minimal utvidgning af häradsnämndens befogenhet. Andra Kammaren anser detta vara vida viktigare än själfva lagen, och Första Kammaren har ansett faran af ett sådant stadgande så stor, att den ej uppväges af gagnet af den så länge saknade lagstiftningen.

För vår del anse vi, att en dylik utvidgning af nämndens befogenhet ej har något med bevisningslagen att skaffa och är för densamma betydelselös. Det saknas därför fog enligt vår mening för att sammankoppla dessa frågor. Men å andra sidan synes det oss uppenbart, att den ifrågasatta utvidgningen af nämndens befogenhet bör ur praktisk synpunkt ej kunna ingifva några som helst farhågor. Betydelsefullt är däremot att få gällande kraft åt hufvudförslagets detaljbestämmelser. Afsaknaden däraf gör, att en mängd parter årligen gå miste om sin rätt eller få öfvervinna stora svårigheter för att skaffa sig rättvisa.

Man kan tröttna på det hopplösa företaget att föra fram denna sak vidare. Men vid sista riksdagen uppstod en förhoppning om att

komma till en lösning, i det att Första Kammaren genom behjärtade ledamöters ingripande var nära därän att vinna äran att föra frågan i hamn. Omröstningen visade nämligen 64 röster för afslag mot 56, hvilka för den goda sakens skull ej hade någonting emot att gå Andra Kammaren till mötes.

En sådan ljusning måste man begagna sig utaf. Lagförslaget i sin helhet återfinnes senast i lagutskottets utlåtande n:o 34 vid 1907 års riksdag. Vi hemställa alltså,

att Riksdagen ville för sin del antaga ofvannämnda rörande bevisning inför rätta och därmed sammanhängande ämnen uppgjorda författningsförslag.

Stockholm den 26 januari 1908.

Carl Lindhagen.

Erik Martin.

Jakob Pettersson.

Frithiof Söderbergh.

Johan Widén.

Sixten Neiglick.

G. Kronlund.

Bror Petrén.

Th. af Callerholm.

Jacob Larsson.

B. Lindgren.

K. v. Geijer.